

Pojď, můj milý (Come, My Love)

Hradišťan

Pojď můj milý vyjdeme na pole a přenocujem v keřích
časně z rána půjdeme do vinic
pohlédneme zda pučí vinná réva zda její květ se rozvil

Jsi kvítek šáronský jsi lilie mezi trnům jsi lilie nejkrásnější
dopřej mi zahlédnout tvoji něžnou tvář
dovol mi hlas tvůj jenom slyšet
jak lahodný je jak půvabnou máš tvář
pojď má milá vyjdeme na pole a přenocujem v keřích

Zapřísahám vás dcery jeruzalemské
při gazelách a při polních laních
neburcujte lásku dokud nebude chtít sama

Oči tvé jsou jako holubice
jako karmínová šňůrka jsou tvé rty
ústa tvá jsou půvabu plná
jak jsou krásné tvé nohy v opáncích
křivky tvých boků jsou jak náhrdelníky
knížecí dcero dílo umělcových rukou

Pojď můj milý vyjdeme na pole a přenocujem v keřích
tam tě zahrnu laskáním tam voní jablíčka lásky
schovala jsem je jen pro tebe

Pojď můj milý...

Come, My Love

Excerpts of Solomon's Song of Songs create a dialogue between lovers,
an erotic and seductive image of love that cannot be enforced but that,
if it comes at all, connects everything.
An eternal question: What will there be when I am not here anymore? One should not ask: Where shall I go? One should ask: Who and how will remember me? A mother sings a gentle lullaby for all the little beings who are about to set off for a journey into the land of dreams. And dreams cannot hurt.